

CATISMA A ȘAPTEA

Întru sfârșit, fiilor lui Core, Psalmul 46

- 1 oate neamurile plesniți cu mâinile, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.
- 2 Că Domnul este Preaînalt, înfricoșat, Împărat mare peste tot pământul.
- 3 Supus-a noroadele nouă, și neamurile sub picioarele noastre.
- 4 Ales-a nouă moștenirea Sa, frumusețea lui Iacov, pe care o a iubit.
- 5 Suiu-S-a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță.
- 6 Cântați Dumnezeului nostru, cântați; cântați Împăratului nostru, cântați.

7 Că este Împărat a tot pământul Dumnezeu; cântați cu înțelegere.

8 Împărățit-a Dumnezeu peste neamuri, Dumnezeu șade pe scaunul cel sfânt al Său.

9 Boierii noroadelor s-au adunat cu Dumnezeul lui Avraam, că ai lui Dumnezeu cei puternici ai pământului foarte s-au înălțat.

Psalmul cântării fiilor lui Core, la a doua a sâmbetei, 47

1 are este Domnul și laudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al Lui.

2 Cu bucurie bine înrădăcinată a tot pământul, munții Sionului, coastele crivățului, cetatea Împăratului celui mare.

3 Dumnezeu, în palaturile ei se cunoaște, când o sprijinește pe ea.

4 Că iată împărații pământului s-au adunat, strânsu-s-au împreună.

5 Aceștia văzând așa, s-au mirat, s-au tulburat, s-au clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei.

6 Acolo sunt dureri ca ale celeia ce naște; cu duh silnic va sfărâma corăbiile Tarsisului.

- 7 Precum am auzit, așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.
- 8 Dumnezeu o a întemeiat pe ea în veac. Luat-am, Dumnezeule, mila Ta în mijlocul norodului Tău.
- 9 După numele Tău, Dumnezeule, așa și lauda Ta peste marginile pământului; de dreptate plină este dreapta Ta.
- 10 Veselească-se muntele Sionului și să se bucure fetele Iudeii, pentru judecățile Tale, Doamne.
- 11 Înconjurați Sionul și-l cuprindeți pe dânsul, povestiți în turnurile lui.
- 12 Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.
- 13 Că Acesta este Dumnezeul nostru în veac și în veacul veacului, Acesta ne va paște pe noi în veci.

Întru sfârșit, fiilor lui Core, Psalmul 48

- 1 uziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.
- 2 Pământeni și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

- 3 Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.
- 4 Pleca-voi în pildă urechea mea, deschide-voi în psaltire gândul meu.
- 5 Pentru ce mă tem în ziua cea rea? Fărădelegea călcâiului meu mă va înconjura.
- 6 Cei ce nădăjduiesc spre puterea lor, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.
- 7 Fratele nu izbăvește; au izbăvi-va omul? Nu va da lui Dumnezeu împlânzire pentru sine.
- 8 Și prețul răscumpărării sufletului său, și s-a ostenit în veac, și va fi viu până în sfârșit.
- 9 Nu va vedea stricăciune; când va vedea pe cei înțelepți murind, împreună cel nebun și cel nepriceput vor pieri.
- 10 Și vor lăsa străinilor bogăția lor și mormânturile lor, casele lor în veac.
- 11 Lăcașurile lor, în neam și în neam; numitu-și-au numele lor pe pământuri.
- 12 Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, și s-a asemănat lor.

- 13** Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gurile lor bine vor voi.
- 14** Ca niște oi în iad s-au pus, moartea îi va paște pe dânsii.
- 15** Și-i vor stăpâni pe ei cei drepti, dimineața, și ajutorul lor se va învechi în iad, din slava lor s-au scos.
- 16** Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului, când mă va apuca.
- 17** Să nu te temi când se va îmbogăți omul, sau când se va înmulți slava casei lui.
- 18** Căci, când va muri el, nu va lua toate, nici se va pogorî cu dânsul slava lui.
- 19** Că sufletul lui în viața lui se va blagoslovi, mărturisi-se-va ție când vei face bine lui.
- 20** Intra-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedea lumină.
- 21** Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s-a cu dobitoacele cele fără de minte, și s-a asemănat lor.

Slavă...

Psalmul lui Asaf, 49

- 1 umnezeul Dumnezeilor, Domnul a grăit și a chemat pământul.
- 2 De la răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este bunacuviință a frumuseții Lui.
- 3 Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeu nostru, și nu va tăcea.
- 4 Foc înaintea Lui va arde, și împrejurul Lui vifor foarte.
- 5 Chema-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pe norodul Său.
- 6 Adunați-i Lui pe cuvioșii Lui, pe cei ce așează așezământul de lege al Lui pentru jertfe.
- 7 Și vor vesti cerurile dreptatea Lui, că Dumnezeu judecător este.
- 8 Ascultă, norodul Meu, și voi grăi ție, Israile, și voi mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt Eu.
- 9 Nu pentru jertfele tale te voi muștra; și arderile cele de tot ale tale înaintea Mea sunt pururea.
- 10 Nu voi primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

- 11 Că ale Mele sunt toate fiarele țarinii, dobitoacele în munți și boii.
- 12 Cunoscut-am toate păsările cerului, și frumusețea țarinii cu Mine este.
- 13 De voi flămânzi, nu voi zice ție, că a Mea este lumea și plinirea ei.
- 14 Au doară voi mânca carne de tauri? Sau sânge de țapi voi bea?
- 15 Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă, și dă Celui Preaînalt rugile tale.
- 16 Și Mă cheamă pe Mine în ziua necazului tău, și te voi scoate și Mă vei proslăvi.
- 17 Iar păcătosului i-a zis Dumnezeu: pentru ce tu povestești dreptățile Mele și iei așezământul Meu de lege prin gura ta?
- 18 Iar tu ai urât învățătura și ai lepădat cuvintele Mele înapoi.
- 19 De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel prea curvar partea ta puneai.
- 20 Gura ta a înmulțit răutate, și limba ta a împletit vicleșuguri.
- 21 Șezând, împotriva fratelui tău ai clevetit, și

împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală.
Acestea ai făcut și am tăcut.

22 Ai socotit fărădelege, că voi fi ție asemenea.
Mustra-te-voi și voi pune înaintea feței tale păcatele tale.

23 Înțelegeți dar acestea, cei ce uitați pe Dumnezeu,
ca nu cumva să răpească, și nu va fi Cel ce izbăvește.

24 Jertfa laudei Mă va slăvi, și acolo este calea în care
voi arăta lui mântuirea Mea.

*Întru sfârșit. Psalmul lui David,
când a intrat către dânsul Natan Proorocul,
după ce intrase el la Virsavia, femeia lui Urie, 50.*

1 iluiește-mă, Dumnezeule, după mare
mila Ta.

2 Și după mulțimea îndurărilor Tale,
șterge fărădelegea mea.

3 Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, și de
păcatul meu mă curățește.

4 Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu
înaintea mea este pururea.

5 Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut,
ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale și să

- biruiești când vei judeca Tu.
- 6** Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea.
- 7** Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
- 8** Stropi-mă-vei cu isop, și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
- 9** Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite.
- 10** Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le.
- 11** Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.
- 12** Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.
- 13** Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește.
- 14** Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce.
- 15** Izbăvește-mă de sânziuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

16 Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta.

17 Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18 Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19 Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20 Atunci bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă...

Întru sfârșit, al priceperii lui David, când a venit
Doic idumeul și a vestit lui Saul și i-a zis lui:
a venit David în casa lui Abimeleh. Psalmul 51

1 e te lauzi întru răutate, puternice?
Fărădelege toată ziua.

2 Nedreptate a gândit limba ta, ca un
brici ascuțit ai făcut vicleșug.

3 Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea;
nedreptatea mai vârtos decât a grăi dreptate.

4 Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limba cea
vicleană.

- 5 Pentru aceasta Dumnezeu te va sfârâma până în sfârșit, smulge-te-va și te va muta din lăcașul tău, și rădăcina ta din pământul celor vii.
- 6 Vedeau-vor dreptii și se vor teme, și de dânsul vor râde și vor zice: iată omul care nu a pus pe Dumnezeu ajutor luiși.
- 7 Ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, și s-a întărit întru deșertăciunea sa.
- 8 Iar eu ca un măslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.
- 9 Mărturisi-mă-voi Ție în veac, că ai făcut, și voi aștepta numele Tău, că este bun înaintea cuvioșilor Tăi.

Întru sfârșit, pentru maelet, al înțelegerii lui David,
Psalmul 52

- 1 is-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu.
- 2 Stricatu-s-au și urâți s-au făcut întru fărădelegi; nu este cel ce face bine.
- 3 Dumnezeu din cer s-a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă de este cel ce înțelege sau cel ce caută pe Dumnezeu.

4 Toți s-au abătut, împreună netrebniți s-au făcut; nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5 Au nu vor cunoaște toți cei ce lucrează fărădelegea? Cei ce mănâncă pe norodul meu întru mâncare de pâine.

6 Pe Domnul nu l-au chemat. Acolo s-au temut de frică, unde nu era frică.

7 Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor; rușinatu-s-au că Dumnezeu i-a urgisit pe dânșii.

8 Cine va da din Sion mântuire lui Israil? Când va întoarce Dumnezeu robia norodului Său, bucura-se-va Iacov și se va veseli Israil.

Întru sfârșit, întru cântările înțelegerii lui David, când au venit zifeii și au zis lui Saul: au nu, iată, David s-a ascuns la noi?

Psalmul 53

1 umnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă, și întru puterea Ta mă judecă.

2 Dumnezeuule, ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurii mele.

3 Că străinii s-au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu, și nu au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

- 4 Că iată, Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.
- 5 Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; întru adevărul Tău, pierde-i pe dânșii.
- 6 De bună voie voi jertfi Ție; mărturisi-mă-voi numelui Tău, Doamne, că este bun.
- 7 Că din tot necazul m-ai izbăvit; și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Întru sfârșit, întru cântări, al înțelegerii lui David,
Psalmul 54

- 1 uzi, Dumnezeule, rugăciunea mea, și nu trece cu vederea ruga mea.
- 2 Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m-am întru îngrijarea mea, și m-am tulburat de către glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului.
- 3 Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânie a vrăjmășuit mie.
- 4 Inima mea s-a tulburat întru mine, și frica morții a căzut asupra mea.
- 5 Temere și cutremur a venit asupra mea și m-a acoperit întunericul.

6 Și am zis: cine-mi va da mie aripi ca de porumbel? Și voi zbura și mă voi odihni.

7 Iată, m-am îndelungat fugind, și m-am sălășluit în pustie.

8 Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mântuiește de împruținarea sufletului și de vifor.

9 Potopește-i, Doamne, și împarte limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.

10 Ziua și noaptea o va înconjura pe ea peste zidurile ei, și fărădelege și osteneală, în mijlocul ei, și nedreptate.

11 Și nu a lipsit din ulițele ei camăta și vicleșugul.

12 Că de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat.

13 Și cel ce mă urăște, de ar fi grăit mari asupra mea, m-aș fi ascuns de dânsul.

14 Iar tu, omule, cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu.

15 Care împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16 Să vină dar moartea peste ei, și să se pogoare la iad de vii.

17 Că vicleșug este în lăcașurile lor, în mijlocul lor.

- 18** Eu către Dumnezeu am strigat, și Domnul m-a auzit pe mine.
- 19** Seara și dimineața și amiază-zi spune-voi și voi vesti, și va auzi glasul meu.
- 20** Izbăvi-va cu pace sufletul meu, de cei ce se apropie de mine, că întru mulți era cu mine.
- 21** Auzi-va Dumnezeu, și-i va smeri pe dânșii, Cel ce este mai înainte de veci.
- 22** Că nu este lor schimbare, că nu s-au temut de Dumnezeu; întins-a mâna sa spre răsplătire.
- 23** Spurcat-au așezământul Lui, împărțitu-s-au de mânia feței Lui, și s-au apropiat inimile lor.
- 24** Muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untuldelemn, și acelea sunt săgeți.
- 25** Aruncă spre Domnul grija ta, și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului.
- 26** Iar Tu, Dumnezeule, pogorî-vei pe dânșii în puțul stricăciunii.
- 27** Bărbații sânghiurilor și ai vicleșugului nu-și vor înjumătăți zilele lor; iar eu, Doamne, voi nădăjdui spre Tine.

Slavă...

DUPĂ A ȘAPTEA CATISMĂ

Sfinte Dumnezeule... Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele (glas 1):

Când va ședea Judecătorul, și îngerii vor sta de față, și trâmbița va răsună, văpaia va arde, ce vei face, suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atunci răutățile tale vor sta de față, greșalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea, mai înainte de sfârșit, strigă către Judecătorul: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă miluiește.

Slavă...

Toți să priveghem și pe Hristos să-L întâmpinăm cu multime de untdelemn și cu candelile luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul camării Mirelui; că cel ce se va apuca afară de ușă, îndeșert va striga lui Dumnezeu: miluiește-mă.

Și acum...

În patul a multe păcate zăcând eu, îmi jefuiesc nădejdea mântuirii mele, că somnul lenevirii mele pricinuieste sufletului muncă; ci Tu, Dumnezeule, care Te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea Ta, ca să Te slăvesc pe Tine.

Doamne miluiește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne, Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, care nu așteptam să le văd. Și ce voi răsplăti bunătății Tale, Doamne al meu, Doamne? Mulțumesc numelui Tău celui mult lăudat; mulțumesc milostivirii Tale celei nepovestite ce ai spre mine; mulțumesc îndelung răbdării Tale

Catisma a șaptea

cele neasemănate. Și de acum înainte sprijinește-mă și-mi ajută și mă acoperă, Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea Ta; că Tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, Tu știi nepriceperea mea, Tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cunoștință și întru necunoștință, cele de voie și fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, șterge-le pe ele, Preabunule Doamne, cu roua milei Tale, și ne mântuiește pe noi, pentru sfânt numele Tău, cu judecățile care știi, pentru că Tu ești lumina și adevărul și viața, și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

